

Ketouvim (hagiographies) - Daniel

Chapter 2

- ובשנת שפם, למלכות בלבונצ'ר, סלם בלבונצ'ר, מלמות; ותתפעם רוחו, ושתו נקייה עלו.
2,1
2,2
2,3
2,4
2,5
2,6
2,7
2,8
2,9
2,10
2,11
2,12
2,13
2,14
2,15
2,16
2,17
2,18
2,19
2,20
2,21
2,22
2,23
2,24
2,25
2,26
2,27
2,28
ויאקר פמלן לקרה לתרטמים ולאשפם, ולמכתפים ולכשדים, לפגיד למלן, סלםתו; ועמדו לפני פמלן.
ויאקר להם פמלן, קולם פלטמי; ותפשם רוחי, לדעת את-פסלום.
ויברו כבשדים למלן, ארמית: מלכא, לעלמי קוּיָה אמר סלםא לעבדיך (לעבנ), ופשה גטוא.
ענה מלכא ואמר לכשדים (לכשדי), מלטה מב איזדא: פן לא תהזענני, סלםא ופשה, בדמן תמעבדון, ובתיכון גולי.
וישמו.
וון סלםא ופשה, תפsoon, מתנו נגבזה ויקר שאיה, תקבלו מון-קדמי; להן, סלםא ופשה הפטני.
ענו תניפות, ואמרין: מלכא, סלםא יאמר לעבדיה ופשה נבטה.
ענה מלכא, ואמר--מונציבידע אנה, די עטנא אגבען זביבון; כל-קביל די צוינען, די איזדא מב מלכא.
די הונ-חלמא לא תהזענני צהה-הייא זביבון, ומלה כדבה ושותה הזמנתו (הזמנתו) למאמר קדמי, עד די עטנא,
וישנא; להן, סלםא אמרו לי, ואבעע, די פשה תפוטנני.
ענו כשדים (כשדי) קדם-מלךא, ואמרין--לא-אייטי אונש עלי-בשפא, די מלת מלכא יכול להפטיה: כל-קביל, די כל-מלן נב
ושליך, מלחה כהנה לא שאל, כל-פרטם ואיש וכסין.
ומלטה די-מלךה שאל, עיקנה, ואסקן לא אייטי, די יטעה קדם מלכא; להן אלהיון-די מטרהון, עם-בשנא לא איתותה.
כל-קביל צהה-מלךא, גנס וקצף שאיה; ואמר, להובזה, לכל, סכימי בבל.
זטמא תפקט, וסכימיא מתקפלין; ובעו צפיאל וסברוה, להתקטלה. {פ}
באיין צפיאל, כתיב עטיא וטעם, לאירוע, רב-טפתי די מלכא-די נפק לקטלה, לחכמי בבל.
ענה ואמר, לאירוע שליטה די-מלךא, על-מה קמא מפחצפה, מון-קדם מלכא; און מלטה, הוזע אירוע לצביאל.
צפיאל, על-בעה מון-מלךא: די זטן יבתה-לה, ופשה להפטיה למלך. {פ}
און צפיאל, לביתה אזל, ולחנניה מישאל עצקה סברוה, מלמא הוזע.
וכסמיין, למבעה מון-קדם אלה שטיא, על-טהא, צהה-די לא יהובדון צפיאל וסברוה, עם-שאר סכימי בבל.
אביין, לצביאל בחזיא דיליליא--טהא גליין; און, צפיאל, ברך, לאלה שטיא.
ענה צפיאל, ואמר--להוא שטאה די-אלכא מכביר, מון-עלמא ועד ערמא: די סבקמא זיבורמא, די לה-הייא.
והוא מפשנאה עטפיא, זומפיא, מפעדיה מליכון, ומפקים מליכון; יקב סבקמא לפסמיין, ומבדיע לאידיין בינה.
הוא גלא עפיקמא, ומסתנמא; ידע מה בסושא, ונהירא (ונהורא) עמה שרא.
לן אללה אבהת, מהוזא ומשבח אנה, די סבקמא זיבורמא, יហבת לין; וכען הונעטני די-בעטנא מטען, די-מלת מלכא
הונעטנא.
כל-קביל צהה, צפיאל על עלי-אירוע, די מני מלכא, להובזה לחכמי בבל; אזל וכן אמר-לה, לחכמי בבל
אל-תחוובד--פעלי קדם מלכא, ופשה למלך אטמא. {ס}
און אירוע בהתבקלה, בגעל צפיאל קדם מלכא; וכן אמר-לה, די-שבחת גבר מון-בנוי גלומא די-יהוד, די פשה, למלך
יהוד.
ענה מלכא ואמר לצביאל, די שמה בלשאצר: האיתיך (האימן) גהה, להזענני סלםא די-קזית-ופשה.
ענה צפיאל קדם מלכא, ואמר: ביא, די-מלךא שאלא--לא סכימין אשפין טרטמי גזרין, יכלין להפטיה למלך.
ברם איטי אלה בשטיא, גלא בזין, והוזע למלך בלבונצ'ר, מה די להוא גאנסית יוטיא; סלטן וחווי ראנש על-משכבר,
דנה הווא. {פ}

- 2,29 אתה (אנת) מלכא, רעינער על-משכבר פלאו, מה דז ליהא, אפררי דנה; גלא בזיא הוזען, מה-די ליהא.
2,30 תאנה, לא בחקמה די-איימי בי מון-כל-טיא, בא דנה, גלי לי; להן, על-דברת די פשרא למלאו, יהוזען, ובאיוני לבבנער,
תונצע.
- 2,31 אתה (אנת) מלכא, פזה קויטוואלו אלם פד שגיא--צלא מא דפנּוּ בעזיזה-טיר, קאמ לנטנער, ובה, דהיל.
2,32 הוא צלא מא, ראה ד-דסב טב, סדוחי יונגעמי, די כספ; מעוהי ערכמה, די בוטש.
2,33 שקווי, די פרזל; בבלוי-מנהון (מגהן) די פרזל, ומנהון (ומגהן) די כספ.
2,34 פזה קיט, עד די התנערת אבע ד-לא בידין, ומסת לצלמא על-רבלווי, די פרזלא ופספא; ופזק, המון.
2,35 באדי זקו בזיה פרזלא מספא בחסא כספא ודקהא, וקoon בעור מון-אדר-קיט, ובשא המון רופא, וכל-אמר לא-השתכח
להו; ואבע ד-מסת לצלמא, קות לטור רב-ומלאת כל-ארעה.
- 2,36 דנה צלא מא, ופשה באמר קידם-מלך.
2,37 אתה (אנת) מלכא, מלך מלפיא: די אללה שמיין, מלכומא חסנא ותקפה ויקרא ייב-LEN.
2,38 ובכל-די דארין (בירין) גני-אנשא חיית ברא וועז-شمיא, יקב בידין, ופשלפען, בכלחוין; אתה (אנת-) הוא, ראה די
דקבא;
2,39 ובתנער, תקום מלטו אפררי-ארעה (ארבע) מנגן; ומלאו תלייטה (תלייטה) אפררי די גושא, די משאלט בכל-ארעה.
2,40 ומלאו, רביעה (רביעעה), מחהא מקיפה, כפרזלא; כל-קביל, די פרזלא מפזק ומשל כלא, וכפרזלא ד-מרקען כל-אלן,
פזק ומרע.
2,41 זדי-תיזה נבליא ואצבעטמא, מנהון (מגהן) סספ די-פער ומלהו (ומגהן) פרזלא-מלטו פליגה טקהה, ומון-גאנטמא ד-פרזלא
ליהא-ביה; כל-קביל די-תיזה, פרזלא מאנב בפסוף טיבא.
2,42 ואצבעת נבליא, מנהון (מגהן) פרזלא ומלהו (ומגהן) סספ--מן-קצת מלכומא טקהה מקיפה, ומנהה מקהא תבירה.
2,43 די (די) תיזה, פרזלא מערב בפסוף טיגא--מתערבי להו; בזבע אונשא, וילא-להו זבקין דנה עם-דנה; הא-קדи פרזלא, לא
מתעכבר עם-פספא.
2,44 זבייניהו די מלטה אפונ, יקим אללה שמיין מלטו די לעלמיין לא תחטבל, מלכומא, לעם אפנן לא תשטבוק; פזק וטסיף
כל-אלין מלכומא, והיא פלהום לעלטיא.
2,45 כל-קביל די-תיזה די מטהוא אנתנערת אבע ד-לא בידין, ופזק פרזלא גושא מספא כספא ודקהא--אללה בע הווען למלאו,
מה דז ליהא אפררי דנה; ויציב צלא מא, ומלהו פשרה. {פ}
- 2,46 באדי מלכא ברכזצער, גפל על-אכפוה, זילפיאל, סגד; ומגהה, וביחוין, אמר, לנפשה לה.
2,47 ענה מלכא זילפיאל ואמר, מון-קשט די אלפקון הוא אללה אליהו; וمرا מלכין-זעליה בזין: די-יכלט, למגלא בא דנה.
2,48 אבעי מלכא זילפיאל בבי, ומטען בברכו שגיאו יקב-לה, ופשלטה, על כל-מדינת בבל; ורב-סיגין--על, כל-פכימן בבל.
2,49 זילפיאל, בזא מון-מלך, ומני על עבדתא די מדינת בבל, לשדרן מישר ועבד בגו; זילפיאל, בתכע מלכא. {פ}